jaanuar 2011

KoosOlek

Järvamaa Kogukonnaleht

Hupeli mälestustahvel.

11. veebruaril avatakse Paides, Vee tn 1 asuval majal mälestustahvel baltisaksa koduuurijale ning keelemehele A.W.Hupelile, kes elas selles majas oma viimased eluaastad ning kes asutas majas 11. veebruaril 1818. a Paide esimese tütarlastekooli, kinkides maja seejuures Paide linnale.
Kool tegutses selles hoones kuni 1902. aastani, misjärel koliti esmalt nn Hoffmani villasse Tallinna tänaval, seejärel 1910. aastal Posti tänava uude koolimajja.
Hupeli rajatud koolist kasvas seega välja hilisem Paide gümnaasium.
Mälestustahvli avamist korraldab Ühendus Weissenstein, rahastab Järvamaa Pärandi Sihtkapital.
Avamine toimub 11. veebruaril kell 12 Vee tn 1 kohviku ees.
Info: rainer@weissenstein.ee, www.weissenstein.ee

VANALINNA KONVERENTS

18. veebruaril kell 11 kuni 16 Paide kogukonnakeskuses (Tallinna tn 11).

18. veebruaril toimub Paide kogukonnakeskuses (Tallinna tn 11) järjekordne Vanalinna konverents.
Ühendus Weissenstein eestvedamisel on koostöös Paide linna ja Paide SRIKiga selliseid konverentse peetud juba alates 2006. aastast. Eesmärgiks on olnud rääkida neist probleemidest ja arengusuundadest, mis on olulised Paide ja paide-taoliste väikelinnade vanalinnade jaoks.
Seekordse konverentsi teemad seonduvad palju vabatahtlike tööga, kuna 2011. aasta on Euroopa vabatahtlike aasta. Muinsuskaitse ja vabatahtlike töö sümbioosist tuleb rääkima Trivimi Velliste Eesti Muinsuskaitse Seltsist.
Tarmo Elvisto Tallinna SRIKist kõneleb teemal muinsuskaitse versus ökoehitus.
Hardo Aasmäe (Rooma klubi) räägib ülemaailmsetest tulevikuarengutest, mida tuleks linna- või külakogukonda arendades hakata aina enam arvesse võtma.
Konverents algab 18. veebruaril kell 11 ning kestab umbes kella neljani pärastlõunal, osavõtt on vaba ja kõigile tasuta.
Teave: rainer@weissenstein.ee, jälgi ka veebilehte www.weissenstein.ee

„Puidutöö töötuba"

5. veebruar kell 11.00
Paide SRIK-is (Tallinna11)

Juttu tuleb Järvamaa ajaloolise puitarhitektuuri tüüpprofiilidest ja detailidest. Osalejad saavad näha, kuidas valmivad vana põrandaliistu ja aknapiirdeliistu koopiad ning hoone ehisdetailid, ja ka ise puutöömasinate kasutamist proovida. Koolituse käigus õpetatakse puutöömasinaid kasutama ja näidatakse, kuidas neid kasutada taoliste detailide ise valmistamisel.

Vajalik eelregistreerimine: tel 5 81 81 261 või e-mail-il: paide@srik.ee
Osalemistasu: 25 krooni

12. ja 19.veebruaril, kell 12
toimub Paide kogukonnakeskuses
(Tallinna tn 11) loeng:

"Oma kodu kujundamine-kuidas ja millest alustada?"

Lektor Kersti Soobik (sisekujunduskunstnik, disainer, konsultant)
Loengutel räägitakse ruumide värvi- ja valguslahendustest, mööblipaigutamisest jms.
Soovijatel on võimalik lahendada koduülesannet.
Eelregistreerimine kuni 10. veebruarini telefonil 5216861 või meiliaadressil katsik6@hot.ee (Katrin).
Kui soovid osaleda, siis palun registreeru kindlasti, sest vähese huvi korral jääb loengusari ära.
Ühe loengukorra tasu on 7€
Kohtumiseni!

..

Alates 3. veebruarist
neljapäeviti kell 10.00 -11.30
Paide kogukonnakeskuses (Tallinna tn 11)

väikelaste loovusring 1- 4 aastastele, koos vanematega.

Loovusring arendab laste koordinatsiooni ja käelist tegevust.
Ühe korra tasu on 4€, kuumaks on 14€
Loovusringi juhendab Triin Metsalu
Eelregistreerimine telefonil 5216861 (Katrin)
Kohtumiseni!

MTÜ Käsitöö Katsikud

Päikesekildu otsimas.

Kaido Kirikmäe

Me kõik armastame rännata, leida uusi kogemusi, tajuda senitundmatut. Need tegevused on inimloomusele omased mäletamatutest aegadest peale ja väljenduvad sõltuvalt inimtüübist, kas talviste Egiptuse reisidena, vaimsete otsingutena Indias või rännakutena meie enese sees.

Ühel sombusel septembrikuu hommikul seisime me 4-liikmelise reisiseltskonnana Paide autobussijaamas ja ees ootas retk tundmatusse. Nimelt oli meil esmakordselt plaan tõsta oma jalg Euroopa ühele eksootilisemale ja kultuuriliselt ülirikkale maale - Hispaaniasse.

Meid ei oodanud ees broneeritud luksuslikud hotellid, kuid innustas idee leida Lõuna-Hispaania mägisest piirkonnast üks aastakümneid eksisteeriv loodusega kooskõlas elavate inimeste kogukond. Erinevaid kommuune on tegelikult Hispaanias rohkesti ja kes otsib, see ka leiab.

Buss, rong, lennuk ja kohal me olimegi. Kõigepealt tervitas meid - soe ja sume õhk. Esimesed tunnid möödusid lihtsalt lennujaama pinkidel istudes ümbritsevat soojust nautides.

Granada. Meie õnneks väljus bussiliin sinna otse lennujaamast ja see linn asus umbes 2 sõidutunni kaugusel. Granada on võimsa ajalooga iidse õhustikuga linn Andaluusia nimelises piirkonnas, kus elutseb hulganisti hipisid, anarhistliku maailmavaatega noori ning majade seinu katab suures osas graffiti.

Kohalik bussijaam on avatud 24 h ja sealt saab sõita siia ja sinna. Lähemale ka meie reisi sihtmärgile, milleks oli üks väike, oliivi- ja sidrunipuude istandustest ümbritsetud külakene L-Hispaania mägises piirkonnas ja otsitud kommuun asub selle külakese vahetus läheduses.

Sinna kohalejõudmine polnud sugugi kerge. Kliima oli oodatumast palavam, teed mägised, suurte tõusude ja langustega. Uurisime siit ja sealt, üksikud inimesed, kes üldse inglise keelt oskasid ja eelistasid rääkida, ei teadnud sest paigast rohkem kui meie ning pimeduse saabudes püstitasime telgi esimesse ettejuhtuvasse enamvähem turvalisesse paika. Vaimusilmas viirastusid põõsastes varitsevad maod ja kohalikud bandiidid.

Järgnev hommik oli särav ja ilus ning selgus, et olime telgi ülesse pannud eitea-kellele kuuluva oliiviistanduse keskele. Informatsioonis peitub teatavasti jõud ning sellest mõttest innustatuna otsustasin ümbruskonnas veidi ringi vaadata. Tõele au andes kujutasin end ette juba kohaliku metslasena, kes varahommikul toitu on otsimas. Ja seda ma leidsin - kõigepealt puu, mille oksad lookas viigimarjade all ning hetk hiljem rändasid taskusse mahlakad granaatõunad.
Hommikusöök hangitud, kohtasin tagasiteel kolme erineva suurusega koera, kellede eest põgenedes olin sunnitud alla hüppama mitme meetri kõrgustest müüridest ning tegema sikksakke nagu jänes.

Ja nii ma siis alla orgu jõudsingi, kus lookles tormitsev mägioja. Vaatamata katkistele ja veritsevatele jalgadele ei heitnud ma enesest vapra hõimuliikme meelestatust ning pesin oma haavad kristallkülmas vees. Tagasiminek nõudis oma aja, mitmeid tunde kestev mäkkeronimine võttis kehast viimasegi jõuvaru.

Kuid meie reisi sihtmärk oli endiselt leidmata ja meie järjekordseid pingutusi kroonis edu alles uue pimeduse saabudes.

Esmamulje oli sünge. Kõrgete mägede vahel kitsuke teerada, mille lõpus võis silmata üht kitsavõitu orgu, kuhu olid ligadi-logadi laialipillutatud katkised autod ning haagissuvilad. Ringi jooksid metsiku välimusega koerad ning silma jäid tüübid, kelle sagris juuksed ning veidi kriimuline välimus oleksid kindasti üht ontlikku eestlast hirmutanud.
Vaadates seda ümbritsevat kaost mõtlemisime arvatavasti üheskoos, et kas tõesti pidi see olema imeline paik, kus elavad looduslähedast elu vabad ja julged inimesed, kes pole kartnud oma tegutsemisega riigile mõista anda, et maa ja mets ei saa olla kellegi ainuisiklik omand, vaid Jumala kingitus kõigile elusolenditele siin maal (seletava täpsutusena mainin ära, et need elanikud on käitunud selle koha leidmisega nagu seda tegid meie esivanemad iidsetel aegadel - kus on puhast vett ja toitu sinna ka jäädakse ning selleks, et tagasihoidlikult elada ei ole vaja võtta pangast ühtegi laenu või küsida valitsusorganitelt luba).
Mõni hetk hiljem aga selgus, et meie kartused on asjatud ja et sealgi kogukonnas on omad reeglid. Jäi mulje, et on toimunud loomulik eraldumine, kus ühel pool elavad eelpool mainitud inimesed, kes eelistavad rohkem sellist elupõletajate stiili ning mõnedsajad meetrid edasi toimetavad oma igapäevast elu need, kellele on südamelähedane loodus ning tervislikumad eluviisid. Selles paigas pole soovitatud ei lihasöömine ega alkoholi tarbimine. Seal elab hulganisti pereinimesi ja oli üsna kummaline jälgida kuidas varahommikul sellest eraldatud paigast lapsed kooli saadetakse.

Rahvastiku koosseis on kirju, esindatud on pea kõik rahvused kogu Euroopast, lisaks veel Ameerikast ning Jaapanist. Ei oska öelda, kas väidetava majanduskriisiga seoses või üha suureneva eneseotsingutega inimeste hulgas, saabus sellese mägisesse paika igal uuel päeva üha uusi elanikke.

Mõned neist uurivad, kogevad, vaatavad ja lahkuvad. Teised jäävad olles selles paigas leidnud koha, kuhu jääda elupäevade lõpuni.

Ja nad elavad telkides, vigvamites ja silma jäid isegi majad, kus katustel asetsesid päikesepatareid (üleüldine voolusüsteem seal puudub) ning oli näha, et enese sisseseadmisega on keskmisest suuremat vaeva nähtud. Keset maaala asetseb suur peatelk, kus valmistatakse tule peal toitu ja öö saabudes jagavad oma imelisi helipärle üliandekad muusikud.

Toiduaineid hangitakse tavaliselt turult ja vett saab puhtast mägiojast. Tundub, et pakendatud poekraam pole eelistatud, kuna juba esimestel seal viibitud päevadel saime ühe eakama tädi käest sugeda ja seda tühjade mahlapakkide (mis sisaldavat loodusele mürgiseid materjale) põletamise pärast.

Igaüks teenib seal elatist sellega, kes mida oskab. On ringi reisivaid muusikainimesi ja tänavatsirkuse viljelejaid, mõni tegeleb käsitööga ning keegi kasvatab ürte. Samuti ei puudu kohalikud pagarid ning kitsejuustu valmistajad. Tööd leiab ka ümberkaudsetes istandustes.

Raha mõjuvõimu on tunda rohkem kommuunist väljaspool. Siseringis see nii suurt mõjuvõimu ei oma - näiteks peatelgis toidu eest raha pakkudes võid kohalikke lausa solvata. Pigem tuua sületäis oksi tule tegemiseks või valgustamiseks küünlaid.

Võimalik, et teatud persoonidel on seal võimalik ära elada ka ilma igasuguse rahata - loodus kingib erinevaid puu ja juurvilju, mida kasvab seal metsikutes tingimustes hulganisti. Samas oli näha, et suure mammona kogumisega seal ei tegeleta. Selleks on maailmas teisigi paiku.

Sellised on siis meie põgusad muljed ühest L-Hispaania mägistel aladel asuvast kogukonnast, mida ma üritasin siin võimaluste piires teiega jagada.

Lõpetuseks meenub mulle minu vanaema manitsus, et veerevale kivile sammal selga ei kasva. Ja tal oli tuliselt õigus :)
Reisiseltskond: Kaido, Tiiu, Täheke ja Tuule-Säde.

Järvamaä tähtsamad teed 13. - 18 sajandil.

Valdo Praust
www.mois.ee

Eelmises lehes vaatlesime Järvamaa muinasaegset oletatavat teedevõrku. Nüüd vaatame, kuidas arenesid magistraalteed kesk- ja uusajal.

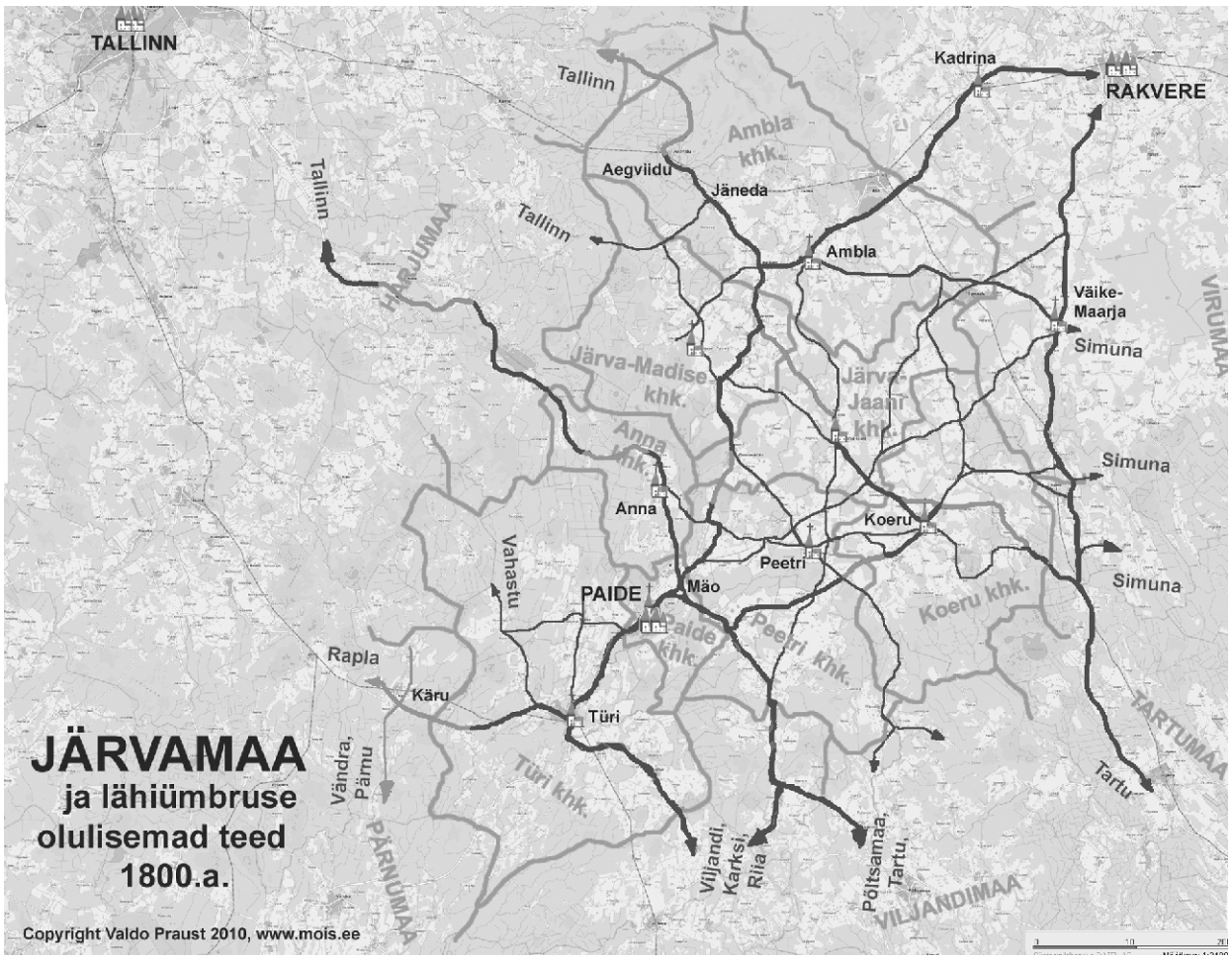

Keskajal toimusid Järvamaa asustuspildis olulised muutused. Muinas-Järvamaa aladel moodustati Ambla, Peetri, Järva-Madise, Järva-Jaani ja Koeru kirikukihelkonnad. Seoses Väike-Maarja kihelkonna rajamisega taandus Järvamaa idapiir veidi lääne poole. Alempoisi aladel loodi Türi kirikukihelkond. Alempoisi vahetusse idaserva, talitee ja suvise tee ristumispaika rajati 1260ndatel aastatel ordulinnus. Kaugteed sellega seoses aga praktiliselt ei muutunud – nii Paide linnus kui ka kõik kihelkonnakeskused rajati varasemate teede tähtsatesse hargnemispaikadesse. Ka kõik keskajal rajatud mõisad tekkisid nende teede äärde.

Suurim tollane muutus toimus arvatavasti Koeru juures, kus rajati Vahuküla sild ning Tallinna–Tartu maantee viidi Koerust eemale, lühemale trassile läbi Kapu, Vahuküla ja Nõmmküla.

Olulised muudatused leidsid Järvamaa magistraalteedes aset arvatavasti Rootsi ajal 17. sajandi teisel poolel. Selleks ajaks oli pikk laastav sõdadeperiood (1558-1629) olemasolevad teed – eriti aga nende märgadest kohtadest üleminekukohad ehk sillad – hooldamatuse tõttu raskesti läbitavaks muutnud. Rootsi riik tegi magistraalteed taas korda, kuid viis need mitmetes lõikudes uutele trassidele, kus nad olid sirgemad ja looduslikke takistusi oli vähem. Võimalusel kasutati ära lõike vanematest kohalikest teedest.

Niiviisi valmis uus Tallinna–Tartu tee, mis on praegu tuntud Piibe maanteena. Kui keskaegne Tartu tee kulges trassil Kiviloo–Alavere-Voose–Lehtmetsa–Albu, siis uus tee tehti läbi Soodla ja Aegviidu. Tallinnast üle Jõelähtme ja Jägala Soodlasse viis aastaringne tee juba varemgi, kuid metsasele Kõrvemaale Soodla ja Aegviidu vahele rajati uus teelõik. Aegviidus jõudis see välja varasemale Tallinna–Rakvere taliteele, mille lõik Aegviidust Jänedani oli läbitav aastaringselt. Jänedalt edasi, üle Pirsu ja Käravete Aravetele, kasutati taas ära varasemaid kohalikke teid. Teine täiesti uus teelõik ehitati Aravetelt (täpsemalt – Orgmetsalt) üle Seliküla Jalalõpeni, kus ta jõudis välja varasemale Ambla–Järva-Jaani kihelkonnateele.

See tee lahendas ära Tallinna ja Tartu vahelise liiklusprobleemi, kuid jättis Paide aastaringse ühenduse Tallinnaga endiselt nigelaks. Seetõttu rajati tõenäoliselt samal ajal veel teinegi Tallinna–Tartu uus tee, mis kulges üle Põltsamaa ja Mäo. Järvamaa piires ehitati selleks uus teelõik läbi tugevalt soise ala Puiatult (Ussisoolt) kuni Matsimäeni, kuhu rajati soosaarelt soosaarele viivad teetammid. Varem sai sealt (Annalt üle Lintsi kõrtsikoha Matsimäele) liikuda vaid taliteed pidi. Matsimäelt edasi oli aastaringne tee läbi Kose Tallinnasse olemas juba varem.

Ka Paidest Rakverre suunduv tee viidi Rootsi ajal uude kohta. Varem oli sellesuunaline liiklus toimunud üle Peetri (Kareda), Järva-Jaani ja Ambla, nüüd tehti see otsemaks üle Koordi, Roosna-Alliku ja Aravete. Enamikus kasutati selles ära varasemaid teelõike, uusteena oli tõenäoliselt vaja ehitada vaid lühike lõik Miili raba juures Koordilt Roosna-Allikule.

Sama toimus Paide–Koeru suunal, kus võeti samuti kasutusele uus, Mäeküla kõrtsikohast lähtuv teetrass, mis enam Peetrit ei läbinud. Selleks rajati Müüsleri–Vao uuslõik läbi metsase ja soise ala.

Sarnased muutused toimusid ka Järvamaalt lääne poole suunduvatel teedel. 16.-17. sajandiks olid varem üsna inimtühjad Vändra ümbruse alad juba püsiasustatud, mis võimaldas lühendada Pärnu teed. Varasemalt Paide–Väätsa–Piiumetsa–Rumbi –Kädva–Paluküla teelt hakati seetõttu Pärnu liikuma läbi Lungu, Käru, Vändra ja Tori, mitte enam üle Paluküla, Lelle ja Kaisma, nagu varem. Veidi hiljem rajati uus teelõik ka Kolust Kärusse, mis võimaldas Paidest (ja mujalt Järvamaalt) nii Rapla kanti kui ka Pärnu suunas liikuda mitte enam läbi Väätsa, Piiumetsa ja Rumbi, vaid palju otsem üle Türi, Kolu ja Käru. See uuslõik lõpetas tõenäoliselt liikluse ka Piiumetsalt üle Rumbi soo ja soosilla Kädva suunas läinud teelõigul. Praegu on Rumbi sood ületav teetamm säilinud oletatavalt rootsiaegsel või veelgi vanemal kujul.

Kolu–Käru tee rajati kas 17. sajandi päris lõpul või juba 18. sajandi alguses – 1694. aasta Kolu mõisa kaardile seda igatahes kantud pole. Veelgi hiljem – alles 19. sajandil – rajati ka Laupa–Vändra otselõik koos Pärnu jõge ületava Rae sillaga, mille valmimise järel pääses Paide kandist aastaringselt Pärnu juba üsna otse, mitte Käru kaudu nagu varem.

Niisugusena on Järvamaa magistraalteede võrk säilinud põhijoones tänini – 20. sajandil on neid vaid lokaalselt õgvendatud.

Juuresoleval kaardil on kujutatud teedevõrgu 1800. aasta seis. Kõik ajavahemikul 13.-18. sajandil rajatud magistraaltee lõigud, milles on eespool juttu, on tähistatud rohelisega.

Järvamaa Vabatahtlike Keskus ootab vabatahtlikke.

Eelmise aasta septembris asutatud Järvamaa Vabatahtlike Keskus (JVK) asub Paide kogukonnakeskuses (Tallinna tn 11) ning on avatud K-R kell 10-14. JVK eesmärk on viia kokku inimesed, kes tahaksid vabatahtlikena midagi head ära teha ja ühendused, kel on vabatahtlikele rakendust pakkuda. Kui näiteks mõni MTÜ korraldab igal aastal mõnd suurt üritust, kuhu ootab ka abilisi, siis võib ta sellest teavitada JVK-d, kes püüab selliseid abilisi leida. Või kui mõni MTÜ vabatahtlikku appi mõnd alalisemat sorti tegevust läbi viima, siis ka sellise soovi võib JVK-le teada anda. Veebruarikuus on JVK-l kavas välja anda üks 24-leheküljeline trükis, mille esimeses pooles tutvustatakse veidi vabatahtlikku tööd üldiselt ning ka vabatahtlike keskusi Eestis. Trükise teises pooles on aga kavas tutvustada vabaühendusi, kes hea meelega kaasaksid vabatahtlikke oma tegemistesse.

Kui soovid end sel moel laiemalt tulevases trükises tutvustada või lihtsalt leida JVK kaudu vabatahtlikke appi, siis anna teada meiliaadressil jarva@vabatahtlikud.ee

P.A.I – mis see on?

(algus eelmises KoosOlekus)

Rainer Eidemiller

Kogukondlik maksevahend P.A.I. ei ole mõeldud toimima ainult kogukonnakeskuses. Selle saaksid ja võiksid võtta kasutusele näiteks omavalitsused mitmete teenuste puhul – aktsepteerida seda ujula, spordihalli, kinopiletite, kontserdipiletite jms eest tasumisel.

Kuna P.A.I. soodustust (näiteks 50% hinnast) saaksid inimesed, kes P.A.I.sid teenides on ju panustanud mingil moel linna-, valla- või külakeskkonda (st selle võrra on omavalitsus hoidnud tegelikult oma rahalisi vahendeid kokku), siis oleks selline soodustus väga põhjendatud ja õiglane. Omavalitsus saaks sel moel panustada kodanikualgatustesse ning neid motiveerida ilma et omavalitsus peaks selleks otseseid rahalisi kulutusi tegema. Karta ei maksaks ka seda, et P.A.I. soodustuse tõttu võib teenusepakkuja rahas kaotada, sest tegemist on ainult osalise soodustusega, mis toob ilmselt sellele teenusepakkujale kliente juurde.

Aga P.A.I. saab hästi toimida ka nö mitteametlikult, lihtsalt inimeste omavahelises käibes. Juba praegu saab seda kasutada Paide kogukonnakeskuses toimuvatel taaskasutuslaatadel, ostes sealt inimeselt, kes on nõus oma kaupa P.A.I.de eest müüma. Samuti võib näiteks kutsudes omale kedagi appi (ehitama, kartuleid võtma, lapsi hoidma jne) anda tänutäheks P.A.I.sid, mis seejärel lähevad jälle edasi kasutusse. P.A.I. võib sellisel juhul asendada raha (mida on kas vähe, või mida on nagu piinlik pakkuda või küsida) või siis toimida ka tänuna siis, kui raha pole kombeks taolise töö või teenuse eest maksta. Aga niimoodi hoogustub omavaheline ja kohalik kaupade ja teenuste pakkumine, mis ongi kohaliku maksevahendi eesmärgiks.

P.A.I. eesmärk on seega kogukondliku kokkukuuluvustunde kasvatamine, raha kogukonnas hoidmine ning lõpuks ka kogukonna nö "kaardile asetamine".

Järvamaa Vabatahtlike Keskuse kaudu ja KÜSKi rahastusel anti 2010 detsembrikuus välja 16-leheküljeline trükis "Kogukondlik maksevahend P.A.I.", mille esimeses pooles antakse väike ülevaade kogu maailmas toimivatest kogukondlikest "oma rahadest". Trükise teises pooles on lähemalt juttu sellest, mis on P.A.I. ja kuidas see toimib. Trükise tiraaž on 400 eksemplari ning seda jagatakse tasuta kõigile, kel on huvi P.A.I. käivet toetada. Kui soovid trükist või kui sul on P.A.I. kohta küsimusi, siis kirjuta meiliaadressil: pank@weissenstein.ee

Ajalehte KoosOlek pannakse kokku vabatahtlike poolt. Ka sinu lugu, kiri või teade on siin teretulnud, saade see palun meiliaadressile KoosOlekut levitatakse tasuta. Kui soovid, et selle väljaandmine jätkuks, siis võid teha oma annetuse allpool, rohelises kastis märgitud pangakontole.

Järvamaa giidid.

Ülo Ormus

MTÜ Järvamaa Giidid juhatuse liige

2008. aasta sügiseks oli Järvamaa ajaloo ning turismi Grand ould Lady Tiiu Saariste kannatus katkenud ja ta kogus enda ümber giidi tööst huvitatute initsiatiivgrupi: Elle Hallik Paide Raekojast ning Pille Kuulme Türi Muuseumist. Esmalt oli vaja läbi arutada organisatsiooni põhimõte ning koostada põhikiri. Abiks oli toonane Järvamaa Maavalitsuse spetsialist Silja Talviste. Organisatsiooni ei ehitatud tühjale kohale. Paides oli Tiiu Saarist ja Türil Pille Kuulme korraldanud kohaliku omavalitsuste toel giidide kursused. Aasta lõpuks oli vastasutatud MTÜ Järvamaa Giidid liikmeks 12 giidi üle maakonna.

Tänaseks on MTÜ Järvamaa Giidid kasvanud 23 liikmega Järvamaa giide ühendavaks ja esindavaks organisatsiooniks.

2009. aasta märtsis organiseeris vastloodud organisatsioon Eesti Giidide Liidu aastakoosoleku. Pea 150 osavõtjaga ühisüritus sujus suurepäraselt. Vastukajad kahel päeval toimunud ettevõtmiste kohta olid tagasihoidliku Eestimaalase jaoks liigagi kiitvad.

2010. aastal oli giidide ühenduse suurim ja tähtsaim üritus Paide piirkonna giidide poolt läbiviidud projekt „Paide pajataja" mis oli sisutihe ning andis juurde materjali Paide linna kohta.

Peale selle koostasid Paide giidid seitse linnamarsruuti Paide turismiobjektide tutvustamiseks. Järvamaa Teabetuppa, mille perenaine on Tiiu Saarist, on kogunenud hulgaliselt materjali terve Järvamaa ja tema tuntud isikute kohta. Paide linnalehes hakkab uuest aastast igal kuul ilmuma üks artikkel Paide linna seotud isikutest.

Kui kursuse läbinud giidid saavad giid – praktiku kutse, siis kvalifikatsiooni tõstmiseks tuleb pöörduda Eesti Giidide Liidu poole. 2010. aastast omavad Järvamaal elavatest giididest G-1 kvalifikatsiooni Elle Hallik, Anna Kasak, Ellen Rosimannus ja Anneli Tumanski. Tiiu Saarist omas kutset juba 3 aastat varem.

MTÜ Järvamaa Giidid viib Türi giidide eestvõttel 2011. aastal läbi giidi konkursi „Türi Kõneleja 2011" . Toetava õla panid alla Türi vald, Järvamaa Maavalitsus ja Türi Valla Muuseum.

Konkursi eesmärgiks on tekitada üldsuse huvi Türi linna kui turismiobjekti vastu, leida uusi ajaloohuvilisi, koguda uudsete vaatenurkade alt ajaloolist teavet Türi kohta, mida saab kasutada piirkonna tutvustamiseks.

Konkursil võivad osaleda kõik huvilised, kes on 29.maiks 2011.a. 15. eluaastat vanad.. Giidi kutse ei ole vajalik.
Konkurss koosneb kahest voorust
I voor Kirjalik töö
II voor Giidi esinemine 45. minutilise ekskurssiooniga Türi linnas oma valitud marsruudil
Teise vooru pääsevad kuni 6 paremat kirjaliku töö esitajat. Suulisele esitlusele pääsevad ka huvilised kuulama eelregistreerimise korras. Grupi suuruseks on maksimaalselt 35 inimest.

Kirjaliku töö esitamise tähtaeg on 21 veebruar 2011. Suuline esitlus toimub 29. mail 2011 Türi Kevadfestivali ürituste raames..

Töid hindab kaheksaliikmeline žürii koosseisus Tiina Oraste - Järvamaa maavanem, Aivo Prüssel – Türi vallavanem, Marek Vahula - Idee autor ja giid, Pille Kuulme - CR Jakobsoni Muuseum, osakonna juhataja, Katrin Saukas näitleja, Andrus Ristkok - Eesti Koduuurimise Seltsi esimees, Ülo Ormus – MTÜ Järvamaa Giidid esindaja.
Täpne juhend koos objektide loeteluga on kättesaadav Türi Valla portaalis www.tyri.ee , Türi Muuseumis. Türi giidi Ülo Ormuse kaudu saab lisateavet(ylo.ormus@gmail.com või 53807946 või õhtuti 3872257)

Tiraaž: 1000 eks. Leht on trükitud Kuma trükikojas.
Antakse välja: üks kord kuus.
Väljaandja: KoosOleku Toimetus (Kodanikuühiskonna Sihtkapitali toetusel läbi Järvamaa Vabatahtlike Keskuse ja Paide SRIKi)
Toimetajad:
Heli Aade (heli@komitee.ee)
Alo Aasma (alo@paide.ee)
Rainer Eidemiller (rainer@weissenstein.ee)
Maiko Keskküla (maiko@jarvamv.ee)
Kontakttelefon: 58181261
E-post: ajaleht@weissenstein.ee

Toimetuse asukoht: Paide kogukonnakeskus (Tallinna tn 11, 72713 Paide)
KoosOleku väljaandmist saab toetada annetusega Säästva Renoveerimise Infokeskuse Paide Ühenduse pangakontole nr 221050527752 (Swedbank)

KoosOleku väljaandmist toetab: KÜSK Kodanikuühiskonna Sihtkapital